

Кафедра іноземних мов і методик їх навчання

Актуальні питання навчання англійської мови в умовах НУШ

Методологічною і нормативною основою реформування є закон України «Про освіту», «Концепція Нової української школи».

- Впродовж 2017-2018 років розроблено і затверджено новий Державний стандарт початкової освіти, дві типові освітні програми для 1-2 класів. Впровадження нового змісту передбачає формування в учителів, методистів готовності працювати в ситуації вибору нових програм, навчально-методичного забезпечення, посилення психологічної підготовки до використання нових засобів навчальної взаємодії з учнями.

Завдання НУШ

Завдання Нової української школи полягає, насамперед, в усвідомленні вчителями головних суспільних завдань та націлює на пошук:

- форм;
- навчальних підходів;
- методів;
- розробки авторських програм;
- урізноманітнення технік проведення уроків.

Мета НУШ

- всебічний розвиток дитини,
- компетентностей та наскрізних умінь відповідно до вікових особливостей.

Початкова школа, раніше за інші рівні освіти, стала об'єктом оновлення освітнього процесу на засадах:

- дитиноцентризму,
- партнерства,
- врахування життєвих потреб дітей,
- розроблення нових Державних стандартів,
- освітніх програм,
- оцінювання навчальних результатів.

Початковий етап навчання іноземної мови надзвичайно важливий у всьому навчальному курсі. Відповідно до проекту Концептуальних засад реформування середньої освіти «Нова українська школа» передбачається два цикли початкової освіти:

- 1) адаптаційно-ігровий (1-2 класи);
- 2) основний (3-4 класи).

“

Як стверджує І. І. Душницька: “Діти, які посилено вивчають іноземні мови, набагато більш зосереджені, уважні, терплячі і кмітливі, ніж їхні однолітки, які не захоплюються вивченням іноземних мов”

Учнями першого класу усі види діяльностей здійснюються на репродуктивному рівні, за зразком як орієнтовною основою виконання операцій і дій. Дітям цього віку ще майже недоступні самостійні продуктивні (творчі) види діяльності. Весь зміст навчальної діяльності має викликати в першокласників інтерес до іноземної мови.

На думку вчених

для швидкого і легкого засвоєння іноземної мови найкращий період – від народження до 8-9 років. У міру росту дитини мозок з усе більшими труднощами сприймає дві або три мови як рідні. Це дослідження – результати співдружності між Берлінським університетом і Міланським університетом Сан-Рафаеля.

- Раннє вивчення іноземної мови важливе ще й тому, що в цей період у дітей яскраво виражається здібність до імітації: вони абсолютно точно відтворюють чужу фонетику. У цей час не пізно правильно поставити дитині звуки, як у носія мови. Правильна фонетика створює дітям психологічний комфорт в іншій мові.

- Уміння грамотно навчати спілкуватися іноземною мовою першокласників, які ще не зовсім володіють комунікативними навичками у рідній мові, – завдання нелегке і відповідальне. Любов до предмета в цьому віці дуже тісно пов'язана з відчуттям психологічного комфорту, радості й готовності до спілкування, яке створює вчитель на уроці.

Сучасні методи навчання англійської мови в початковій школі в контексті ідей НУШ

Дитину потрібно зацікавити і спонукати її до сприйняття навчального матеріалу. Початкова школа має досить великий інструментарій дидактичних ігор, нестандартних уроків. Однією з головних умов ефективності навчальної гри – зацікавленість в результаті та артистизм вчителя.

Зовні акторська майстерність педагога – це розв'язування різноманітних педагогічних завдань, успішна, емоційно насичена організація навчально-виховного процесу та отримання відповідних результатів, але її суть полягає в певних професійних і особистісних якостях, які визначають цю діяльність і забезпечують її ефективність.

До основних напрямів трансформації змісту навчання іноземних мов учнів 1-х класів відповідно до компетентнісної парадигми належать такі:

- дидактичне переосмислення сутності навчального матеріалу під кутом зору його доцільності, доступності, відповідності комунікативним потребам учнів цієї вікової категорії, достатності для забезпечення їхніх іншомовних комунікативних намірів.

- визначення значущих для учнів, відповідно до їхніх потенційних можливостей, зв'язків вивченого матеріалу із життєвою практикою, що асоціюється з рівнем його прагматичності – сферами використання в реальних умовах спілкування;

- забезпечення ефективної активізації мовного та інформаційного матеріалу в різних видах мовленнєвої діяльності через умотивованість навчальних дій і використання оптимальної системи вправ і завдань та дидактично доцільних допоміжних засобів;

- сприяння усвідомленому і вмотивованому засвоєнню учнями способів діяльності з навчальним іншомовним матеріалом понять, явищ, процесів, об'єктів, фактів.

Відповідно до комунікативного підходу весь процес навчання варто розглядати як особливу діяльність учнів, яка є значущою для них і здійснюється в межах навчально-комунікативних ситуацій, котрі певною мірою моделюють реальні умови спілкування.

Процес навчання доцільно організовувати в різних режимах: у формі спілкування учнів між собою і з учителем відповідно до комунікативних завдань і виду діяльності, особистісно значущої для комунікації. Оптимальним засобом спілкування є мовленнєва ситуація

Отже, спілкування є засобом досягнення мети і засобом навчання та передбачає формування в учнів початкової школи комплексу вмінь, до яких насамперед варто віднести:

- - уміння розпочинати, підтримувати і завершувати бесіду;
- - уміння перезапитувати співрозмовника/ співрозмовників із метою уточнення інформації;
- - уміння дотримуватися норм мови, якою відбувається спілкування;
- - уміння виконувати норми мовленнєвого етикету;
- - уміння адекватно застосовувати в разі потреби невербальні засоби спілкування;
- - уміння толерантно ставитися до співрозмовника/співрозмовників, навіть якщо не поділяєш його/їхню думку.

- Важливими складовими мовної компетентності молодшого школяра є формування фонетичних та лексичних навичок, формування граматичних навичок. Основна робота з формування фонетичних навичок здійснюється на початковому етапі, але їх удосконалення відбувається упродовж усього навчального процесу на подальших етапах оволодіння іноземною мовою.

- Навчання лексичного аспекту мовлення здійснюється у взаємозв'язку з навчанням вимови і граматики. Відповідно до комунікативного підходу пред'явлення нових лексичних одиниць, як правило, відбувається в певному контексті, що надає учневі можливість почути/побачити нове слово і сформулювати первинне уявлення про його значення, форму і функцію в мовленні.
- Зазвичай нові лексичні одиниці пред'являються в усному мовленні вчителя, диктора або ж у письмовому тексті під час читання.

Семантизувати нову лексику доцільно різними способами:

- 1) використовувати відповідні малюнки, предмети, дії;
- 2) визначати значення із контексту;
- 3) перекладати рідною мовою.

- Процес тренування в нормативному використанні кожної лексичної одиниці зумовлюється різною кількістю вправ, а відтак, і різною пролонгованістю в часі. Доцільно, щоб вправи, які спрямовані на опрацювання нової лексики в мовленнєвих висловленнях, були комунікативно спрямованими, що дозволяє учневі чіткіше усвідомлювати функції лексичної одиниці в мовленні
- На етапі тренування особливу увагу слід приділяти засвоєнню учнями значення, форми і функцій лексичних одиниць як у продуктивних, так і рецептивних видах мовленнєвої діяльності. Щоб кожна нова лексична одиниця засвоювалася міцніше, необхідно залучати для оволодіння нею слуховий, зоровий, мовленнєво-моторний і руховий аналізатори, тобто вона має «пройти» через чотири канали сприймання.

- Багаторічна шкільна практика навчання іноземних мов засвідчує про доцільність побудови навчального курсу за комунікативно-тематичним принципом. Він передбачає формування в учнів умінь і навичок у всіх видах мовленнєвої діяльності (говорінні, аудіюванні, читанні, письмі) у межах певних тем, окреслених програмою. Теми добираються відповідно до вікових особливостей учнів, їхнього життєвого, і навчального, у тому числі комунікативного, досвіду, їхніх інтересів.

